

DECIZIE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî, Oleg Sternioală

Dumitru Mardari, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Ministerul Finanțelor,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii mixte „MTC Solutions” societate cu răspundere limitată împotriva Ministerului Finanțelor, intervenient accesoriu Cancelaria de Stat a Republicii Moldova cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, a penalității, a ratei inflației și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Cancelaria de Stat a Republicii Moldova și Ministerul Finanțelor și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 30 iunie 2015,

c o n s t a ț ă :

La data de 26 februarie 2015, ÎM „MTC Solutions” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Finanțelor, intervenient accesoriu Cancelaria de Stat a Republicii Moldova cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, a penalității, a ratei inflației și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 26 decembrie 2008, între ÎM „MTC Solutions” SRL și Ministerul Administrației Publice Locale a fost încheiat contractul de achiziționare a mărfurilor (serviciilor) nr. 95/10.

Menționează că, conform pct. 1.1 al contractului enunțat, ÎM „MTC Solutions” SRL și-a asumat obligația de a vinde serviciul prevăzut în specificația din anexa nr. 1 la contract (elaborarea și implementarea sistemului informațional automatizat de administrare teritorială), iar Ministerul Administrației Publice Locale și-a asumat obligația să recepționeze și să achite marfa (serviciul), iar conform pct. 3.2 al contractului enunțat, părțile au stabilit că, suma totală a contractului constituie 5 500 000 lei.

Susține că, și-a executat integral obligațiile sale, ce rezultă din contractul enunțat, fapt confirmat prin factura de expediție seria EO nr. 245026 din 31 martie 2009 și actul de confirmare a serviciilor prestate din 31 martie 2009.

Afirmă că, Ministerul Administrației Publice Locale și-a executat parțial obligațiile contractuale asumate, achitând reclamantei doar suma de 983 080 lei.

Relevă că, datoria contractuală restantă a Ministerului Administrației Publice Locale constituie suma de 4 516 920 lei.

Mai relevă că, la data de 01 aprilie 2011, ÎM „MTC Solutions” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Finanțelor cu privire la încasarea datoriei, iar prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 17 mai 2013, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2013, a fost admisă acțiunea, însă ulterior, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 16 aprilie 2014 a fost admis recursul declarat de către Ministerul Finanțelor, a fost casată decizia instanței de apel și a fost restituită cauza spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Invocă că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2014 a fost respins apelul declarat de către Ministerul Finanțelor și menținută hotărârea primei instanțe.

Menționează că, la data de 23 septembrie 2014, Ministerul Finanțelor a contestat cu recurs decizia instanței de apel, însă prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 19 noiembrie 2014 recursul a fost considerat inadmisibil.

Susține că, pârâtul Ministerul Finanțelor a tergiversat prin diferite metode executarea hotărârii Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 17 mai 2013, prin care a fost obligat să achite datoria existentă din 31 mai 2009.

Relevă că, hotărârea judecătorească a fost executată de către Ministerul Finanțelor la data de 05 ianuarie 2015, adică a fost stinsă cu întârziere.

Cere încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor a dobânzii de întârziere în sumă de 3 819 396,15 lei, a penalității în sumă de 275 000 lei, a ratei inflației în sumă de 1 517 685,12 lei, a cheltuielilor de asistență juridică și a taxei de stat.

Pe parcursul judecării cauzei ÎM „MTC Solutions” SRL și-a concretizat pretențiile, solicitând încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor a dobânzii de întârziere în sumă de 3 819 396,15 lei, a penalității în sumă de 275 000 lei, a ratei inflației în sumă de 1 517 685,12 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 150000 lei și a taxei de stat în sumă de 50000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 30 iunie 2015 acțiunea a fost admisă parțial și au fost încasate de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul ÎM „MTC Solutions” SRL dobânda de întârziere în sumă de 3 819 396,15 lei, penalitatea în sumă de 200 000 lei, taxa de stat în sumă de 50000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 50 000 lei, iar în total suma de 4 119 396,15 lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016 au fost respinse apelurile declarate de către Cancelaria de Stat a RM și Ministerul Finanțelor și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 30 mai 2016, Ministerul Finanțelor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, hotărârile judecătorești sunt neîntemeiate și ilegale.

Menționează că, Ministerul Finanțelor, în calitate de administrator al bugetului de stat, a executat hotărârea judecătorească privind achitarea în beneficiul intimitei a sumei de 4516920 lei într-un termen restrâns.

Susține că, contractul de achiziționare a mărfurilor (serviciilor) nr. 95/10 din 26 decembrie 2008 a fost încheiat cu Ministerul Administrației Publice Locale, iar Ministerul Finanțelor nu a fost parte a contractului și nu are careva obligații directe față de ÎM „MTC Solutions” SRL.

Afirmă că, Ministerul Finanțelor nu este succesor în drepturi și obligații al Ministerului Administrației Publice Locale și, respectiv, nu putea fi obligat la plata unor eventuale prejudicii cauzate de o autoritate publică lichidată.

Relevă că, instanțele ierarhic inferioare au interpretat eronat și prevederile legale în partea ce ține de termenul de prescripție. Conform art. 267 alin. (1) din Codul civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani. Astfel, ținând cont de prevederea enunțată și în situația în care instanțele de judecată au ajuns la concluzia privind temeinicia parțială a acțiunii, acestea nu puteau să dispună încasarea prejudiciului pentru o perioadă de circa 6 ani, curgerea căreia a început să fie calculată din momentul neexecutării obligației pecuniare de către Ministerul Administrației Publice Locale.

Mai relevă că, hotărârile pronunțate sunt neîntemeiate reieșind și din faptul că, hotărârea judecătorească irevocabilă și, anume, decizia Curții Supreme de Justiție din 19 noiembrie 2014 privind încasarea datoriei de bază a Ministerului Administrației Publice Locale din contul bugetului de stat a fost executată în termen restrâns la 05 ianuarie 2015.

Consideră că, intimata nu este în drept de a pretinde încasarea prejudiciului din contul bugetului de stat, începând cu 31 mai 2009, deoarece obligația de a achita serviciul prestat revenea exclusiv unei persoane juridice independente și, anume, Ministerului Administrației Publice Locale. La rîndul său, Ministerul Finanțelor ar fi fost în drept să stingă datoria Ministerului Administrației Publice Locale doar în temeiul unei hotărâri judecătorești irevocabile, care ar pune pe seama bugetului de stat suportarea unor asemenea cheltuieli. Prin urmare, perioada de neexecutare a obligațiilor contractuale de către Ministerul Administrației Publice Locale nu poate fi imputată Ministerului Finanțelor, căruia i-a revenit obligația de a achita datoria de bază doar după devenirea irevocabilă a hotărârii judecătorești (19 noiembrie 2014).

Susține că, hotărârile pronunțate sunt ilegale și în partea cuantumului cheltuielilor de asistență juridică încasate, care, în opinia sa, suma de 50 000 lei nu este una reală, necesară și rezonabilă, cerințe prevăzute în art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

La data de 12 iulie 2016, Cancelaria de Stat a RM a prezentat poziția sa, prin care a invocat că, susține solicitările Ministerului Finanțelor expuse în cererea de recurs cu privire la casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanței și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea integrală a acțiunii.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 07 septembrie 2016 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu modificarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea încasării dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de asistență juridică, iar în rest de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. e) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să modifice decizia instanței de apel și/sau hotărârea primei instanțe.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, la data de 26 decembrie 2008, între ÎM „MTC Solutions” SRL și Ministerul Administrației Publice Locale a fost încheiat contractul de achiziționare a mărfurilor (serviciilor) nr. 95/10.

Conform pct. 1.1 al contractului enunțat, ÎM „MTC Solutions” SRL și-a asumat obligația de a vinde marfa (serviciul) prevăzut în specificația din anexa nr. 1 la contract (elaborarea și implementarea Sistemului informațional de administrare teritorială), iar Ministerul Administrației Publice Locale și-a asumat obligația să recepționeze și să achite marfa (serviciul), iar conform pct. 3.2 al contractului enunțat, părțile au stabilit că, suma totală a contractului constituie 5 500 000 lei.

Dat fiind faptul că, Ministerul Administrației Publice Locale nu și-a executat obligațiile contractuale asumate, la data de 01 aprilie 2011, ÎM „MTC Solutions” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Finanțelor cu privire la încasarea datoriei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 17 mai 2013, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2013, acțiunea a fost admisă și a fost încasată din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor datoria pentru serviciile prestate în baza contractului de achiziționare a mărfurilor (serviciilor) nr. 95/10 din 26 decembrie 2008, cu anexele nr. 1 și nr. 2, încheiat între ÎM „MTC Solutions” SRL și Ministerul Administrației Publice Locale, în sumă de 4516920 lei.

Ulterior, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 16 aprilie 2014 a fost admis recursul declarat de către Ministerul Finanțelor, casată decizia instanței de apel și restituită cauza spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2014 a fost respins apelul declarat de către Ministerul Finanțelor și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 23 septembrie 2014, Ministerul Finanțelor a contestat cu recurs decizia instanței de apel, însă prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 19 noiembrie 2014 recursul a fost considerat inadmisibil.

De asemenea, s-a constatat că, hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 17 mai 2013 a fost executată de către Ministerul Finanțelor la data de 05 ianuarie 2015 (f. d. 61).

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, ÎM „MTC Solutions” SRL a solicitat încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor a dobânzii de întârziere în sumă de 3 819 396,15 lei, a penalității în sumă de 275000

lei, a ratei inflației în sumă de 1 517 685,12 lei, a cheltuielilor de asistență juridică și a taxei de stat.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii, încasând de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul ÎM „MTC Solutions” SRL dobânda de întârziere în sumă de 3 819 396,15 lei, penalitatea în sumă de 200 000 lei, taxa de stat în sumă de 50000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 50 000 lei, iar în total suma de 4119396,15 lei, în rest respingând acțiunea ca neîntemeiată.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu apelurile declarate de către Cancelaria de Stat și Ministerul Finanțelor, a ajuns la concluzia netemeiniciei acestora, menținând hotărârea primei instanțe.

Conform art. 512 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 572 alin. (2) din Codul civil, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Conform art. 602 alin. (1) și (2) din Codul civil, în cazul în care nu execută obligația, debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel dacă nu dovedește că neexecutarea obligației nu-i este imputabilă. Neexecutarea include orice încălcare a obligațiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă.

La caz, se reține că, Ministerul Administrației Publice Locale a fost un organ central de specialitate a administrației publice, finanțat integral din bugetul de stat.

Din materialele dosarului rezultă că, datoria în sumă de 4516920 lei a fost achitată din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor la data de 05 ianuarie 2015 de către Ministerul Finanțelor.

Mai mult ca atât, faptul existenței obligației statului față de ÎM „MTC Solutions” SRL, rezultate din contractul enunțat, a fost stabilit prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 17 mai 2013, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2014 și încheierea Curții Supreme de Justiție din 19 noiembrie 2014.

În conformitate cu art. 123 alin. (2) CPC, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

De asemenea, se mai reține că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în hotărârea din 03 iulie 2007 în cauza Cooperativa Agricolă Slobozia-Nanesei contra Moldovei, a menționat că, statul este responsabil pentru orice datorie a Întreprinderii de Stat „Moldranselectro”, căreia statul i-a delegat unele funcții.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, Ministerul Finanțelor este obligat să repare prejudiciul cauzat ÎM „MTC Solutions” SRL ca urmare a neexecutării obligațiilor contractuale în litigiu, iar argumentul invocat de către Ministerul Finanțelor precum că, nu a fost parte a contractului de achiziționare a mărfurilor (serviciilor) nr. 95/10 din 26 decembrie 2008 și nu are careva obligații directe față de ÎM „MTC Solutions” SRL nu poate fi reținut, conform celor expuse.

Conform art. 619 alin. (1) din Codul civil, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii. În cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobânda este de 9% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Nu este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

Conform art. 585 din Codul civil, În cazul în care, conform legii sau contractului, obligația este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

Raportând prevederile legale enunțate la circumstanțele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanțele judecătorești corect au ajuns la concluzia cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, însă greșit au încasat dobânda de întârziere pe toată perioada, începând din momentul când datoria a devenit exigibilă, adică de la data de 31 mai 2009.

La caz, se reține că, acțiunea în cauză a fost înaintată la data de 26 februarie 2015, astfel, dobânda de întârziere urmează a fi încasată pentru o perioadă nu mai mare de 3 ani, adică pentru o perioadă ce nu depășește termenul de prescripție extinctivă prevăzut de art. 267 alin. (1) din Codul civil, care stabilește că, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Respectiv, acest termen urmează a fi calculat de la data de 26 februarie 2012 (26 februarie 2015-26 februarie 2012) pînă la data de 01 iulie 2014, cînd a devenit definitivă și executorie hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 17 mai 2013.

Prin urmare, instanțele judecătorești urmau să încaseze dobânda de întârziere pentru perioada 26 februarie 2012-01 iulie 2014, iar conform art. 24 din Codul de executare, începând cu data de 01 iulie 2014 și pînă la data executării hotărârii judecătorești enunțate, la cererea creditorului, dobânda de întârziere urmează a fi calculată de către executorul judecătoresc.

Astfel, dobânda aferentă neexecutării de către Ministerul Finanțelor a obligației de achitare în termen a datoriei în sumă de 4 516 920 lei constituie, pentru perioada 26 februarie 2012-01 iulie 2014, suma de 1 379 888,10 lei, conform calcului anexat la materialele dosarului (f. d. 35-58).

În contextul celor expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a modifica decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe prin micșorarea sumei dobânzii de întârziere încasată de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul ÎM „MTC Solutions” SRL de la 3819396,15 lei pînă la 1379888,10 lei.

Conform art. 624 alin. (1) din Codul civil, clauza penală (penalitatea) este o prevedere contractuală, prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun.

Conform pct. 8.9 din contractul de achiziționare a mărfurilor (serviciilor) nr.9510 din 26 decembrie 2008, pentru achitarea cu întârziere a mărfii, cumpărătorul poartă răspundere materială în valoare de 0,1% din suma mărfii neachitate, pentru fiecare zi întârziată, dar nu mai mult de 5% din suma totală a prezentului contract.

Conform art. 630 alin. (1) din Codul civil, în cazuri excepționale, luându-se în considerare toate împrejurările, instanța de judecată poate dispune reducerea clauzei penale disproporționat de mari. La reducerea clauzei penale, trebuie să se țină cont nu numai de interesele patrimoniale, ci și de alte interese, ocrotite prin lege, ale creditorului.

Având în vedere prevederile legale enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanțele judecătorești, reieșind din mărimea dobânzii încasate raportată cu datoria de bază încasată, corect au concluzionat că, penalitatea solicitată este disproporționat de mare și, prin urmare, temeinic și legal au ajuns la concluzia cu privire la încasarea parțială a penalității.

Din materialele dosarului rezultă că, la data de 20 ianuarie 2015, ÎM „MTC Solutions” SRL a achitat CA „Anatolie Bacalâm” pentru acordarea asistenței juridice suma de 50 000 lei, fapt ce se confirmă prin ordinul de plată nr. 03 din 20 ianuarie 2015, iar la data de 17 februarie 2015, ÎM „MTC Solutions” SRL a achitat CA „Anatolie Bacalâm” pentru acordarea asistenței juridice suma de 100000 lei, fapt ce se confirmă prin ordinul de plată nr. 05 din 17 februarie 2015 (f.d.10, verso).

În conformitate cu art. 96 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Ținând cont de prevederile legale enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a modifica decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe prin micșorarea sumei cheltuielilor de asistență juridică încasată de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul ÎM „MTC Solutions” SRL de la 50 000 lei pînă la 25 000 lei, sumă care este reală, necesară și rezonabilă.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul și de a modifica decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea încasării dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de asistență juridică prin micșorarea sumelor încasate de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul ÎM „MTC Solutions” SRL cu titlu de dobândă de întârziere de la 3 819 396,15 lei pînă la 1 379 888,10 lei și cu titlu de cheltuieli de asistență juridică de la 50 000 lei pînă la 25 000 lei, iar în rest de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. e) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Ministerul Finanțelor.

Se modifică decizia Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016 și hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 30 iunie 2015 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii mixte „MTC Solutions” societate cu răspundere limitată împotriva Ministerului Finanțelor, intervenient accesoriu Cancelaria de Stat a Republicii Moldova cu privire la încasarea dobânzii de

întârziere, a penalității, a ratei inflației și a cheltuielilor de judecată în partea încasării dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de asistență juridică, după cum urmează:

Se micșorează sumele încasate de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul Întreprinderii mixte „MTC Solutions” societate cu răspundere limitată cu titlu de dobândă de întârziere de la 3 819 396,15 (trei milioane opt sute nouăsprezece mii trei sute nouăzeci și șase lei cincisprezece bani) lei pînă la 1 379 888,10 (un milion trei sute șaptezeci și nouă mii opt sute optzeci și opt lei zece bani) lei și cu titlu de cheltuieli de asistență juridică de la 50 000 (cincizeci mii) lei pînă la 25 000 (două zeci și cinci mii) lei.

În rest decizia Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016 și hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 30 iunie 2015 se mențin.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

Dumitru Mardari

Mariana Pitic